

31997R2027

1997.10.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 285/1

A TANÁCS 2027/97/EK RENDELETE

(1997. október 9.)

a légifuvarozók baleset esetén fennálló felelősségéről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 84. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,a Szerződés 189. cikkének c) pontjában megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

(1) mivel a közös közlekedéspolitik keretén belül szükség van a légi balesetet szenvedett utasok védelme színvonalának javítására;

(2) mivel a baleset esetén fennálló felelősségre vonatkozó szabályokat a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló, Varsóban 1929. október 12-én aláírt egyezmény, illetve ezen egyezmény 1955. szeptember 28-i hágai módosítása, valamint az 1961. szeptember 18-i guadalajarai egyezmény – a továbbiakban egységesen Varsói Egyezmény – szabályozza az adott esetben alkalmazandó egyezmény szerint; mivel a Varsói Egyezményt világszerte egyaránt alkalmazzák az utasok és a légifuvarozók érdekében;

(3) mivel a felelősség Varsói Egyezményben meghatározott határa túl alacsony a mai gazdasági és szociális viszonyok között, és ez gyakran hosszadalmas jogi eljárásokhoz vezet, melyek ártanak a légi közlekedésről alkotott általános képnek; mivel ennek eredményeképpen a tagállamok különböző mértékben felemelték a felelősség határát, ami a nemzetközi repülési piacon egymástól eltérő közlekedési feltételeket eredményezett;

(4) mivel ezen felül a Varsói Egyezmény kizárólag a nemzetközi közlekedésre vonatkozik; mivel a repülés belső piacán eltörölték a nemzeti és nemzetközi közlekedés közötti megkülönböztetést; mivel emiatt azonos mértékű és természetű felelősség szükséges a nemzeti és a nemzetközi közlekedés terén;

(5) mivel a Varsói Egyezmény teljes felülvizsgálata és módosítása már jó ideje esedékes, és hosszú távon egységesebb és alkalmazhatóbb intézkedéseket eredményezne nemzetközi szinten a légi fuvarozók balesetek esetén fennálló felelősségét illetően; mivel a Varsói Egyezményben megállapított felelősség határának emelésére irányuló erőfeszítéseket többoldalú tárgyalások keretében folytatni kell;

(6) mivel a szubszidiaritás elvével összhangban közösségi szintű intézkedés kívánatos a légi fuvarozók felelőssége terén a harmonizáció elérése érdekében, és ez iránymutatásul szolgálhat az utasok megerősített védelmére az egész világra kiterjedően;

(7) mivel szükség van a felelősség valamennyi, a Varsói Egyezmény 22. cikkének (1) bekezdése szerinti, illetve minden egyéb jogszabályi vagy szerződéses pénzügyi korlátozásának a megszüntetésére a jelenlegi nemzetközi folyamatoknak megfelelően;

(8) mivel annak elkerülése érdekében, hogy a balesetek áldozatai ne részesüljenek kártérítésben, a Közösség légifuvarozói az utas halálából, sérüléséből vagy egyéb testi sérelméből eredő, a Varsói Egyezmény 17. cikke szerinti kár miatti bármely kártérítési kérelem esetén egy bizonyos összeghatárig nem élhetnek a Varsói Egyezmény 20. cikkének (1) bekezdése szerinti védekezéssel;

(9) mivel a Közösség légifuvarozói mentesülhetnek a felelősség alól, ha a kár az érintett utas hibájából következett be;

(10) mivel meg kell határozni az e rendeletből eredő kötelezettségeket a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 7. cikkének fényében; mivel ebben a tekintetben a Közösség légifuvarozóinak az e rendeletben meghatározott összeghatárig biztosítással kell rendelkezniük;

(11) mivel a Közösség légifuvarozóinak mindig jogosultnak kell lenniük harmadik féllel szembeni visszkereseti igény érvényesítésére;

(12) mivel a gyors előlegfizetés jelentős mértékben segítheti a kártérítésre jogosult sérült utasokat vagy természetes személyeket a légi balesetből eredő azonnali költségek fedezésében;

⁽¹⁾ HL C 104., 1996.4.10., 18. o., és HL C 29., 1997.1.30., 10. o.⁽²⁾ HL C 212., 1996.7.22., 38. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 1996. szeptember 17-i véleménye (HL C 320., 1996.10.28., 30. o.), a Tanács 1997. február 24-i közös álláspontja (HL C 123., 1997.4.21., 89. o.) és az Európai Parlament 1997. május 29-i határozata (HL C 182., 1997.6.16.).⁽⁴⁾ HL C 240., 1992.8.24., 1. o.

- (13) mivel az utas halála, illetve az utas által elszenvedett sérülés vagy bármilyen más testi sérelem esetére szóló felelősség természetére és korlátozására vonatkozó szabályok a fuvarozó és az utas közötti légiközlekedési szerződésben foglalt szállítási feltételek részét képezik; mivel annak érdekében, hogy csökkenjen a verseny torzításának veszélye, harmadik országok szállítóinak kellőképpen tájékoztatniuk kell az utasokat a szállítási feltételeikről;
- (14) mivel célszerű és szükséges, hogy az e rendeletben meghatározott pénzügyi határokat felülvizsgálják annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a gazdasági fejlődést és a nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményeket;
- (15) mivel a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) keretében folyik a Varsói Egyezmény felülvizsgálata; mivel a felülvizsgálat eredményének megszületéséig a Közösség átmeneti jellegű intézkedésekkel növeli az utasok védelmét; mivel az ICAO által folytatott felülvizsgálatot követően a Tanácsnak a lehető leggyorsabban felül kell vizsgálnia e rendeletet,
- d) „ECU”: az Európai Közösségek általános költségvetésének elszámolási egysége a Szerződés 207. és 209. cikkének megfelelően;
- e) „SDR”: a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott Különleges Lehívási Jog;
- f) „Varsói Egyezmény”: a nemzetközi légifuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló, Varsóban 1929. október 12-én aláírt egyezmény, illetve a Varsói Egyezmény 1955. szeptember 28-i hágai módosítása, valamint a Varsói Egyezményt kiegészítő 1961. szeptember 18-i guadalajari egyezmény, az adott esetben a kérdéses utasszállítási szerződésre alkalmazandó egyik vagy másik egyezmény szerint, az azt kiegészítő és abból eredő hatályos nemzetközi jogszabályokkal együtt.
- (2) Az e rendeletben szereplő és az (1) bekezdésben meg nem határozott fogalmak megegyeznek a Varsói Egyezményben használtakkal.

3. cikk

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

E rendelet megállapítja a közösségi légifuvarozók köteleseit az utasokat az utazás során ért kár miatti felelősség tekintetében az utasok halála, illetve az utasok által elszenvedett sérülés vagy egyéb testi sérelem esetén, amennyiben a kárt okozó baleset a repülőgép fedélzetén vagy a beszállás, illetve a kiszállás során történt.

E rendelet tisztázza a Közösség légifuvarozóira vonatkozó egyes biztosítási kötelezettségeket is.

Emellett e rendelet meghatározza a harmadik országban székhellyel rendelkező, a Közösségbe irányulóan, a Közösségből kiindulva vagy a Közösségen belül működő légifuvarozók által nyújtandó tájékoztatás egyes követelményeit.

2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „légifuvarozó”: érvényes üzemelési engedéllyel rendelkező légiközlekedési vállalkozás;
- b) „közösségi légifuvarozó”: a 2407/92/EGK rendelet rendelkezéseinek megfelelően tagállam által kiadott érvényes üzemelési engedéllyel rendelkező légifuvarozó;
- c) „kártérítésre jogosult személy”: az utas vagy a hatályos jognak megfelelően kártérítési igény érvényesítésére jogosult személy;

- (1) a) A közösségi légifuvarozók baleset esetén fennálló felelőssége halál, illetve sérülés vagy egyéb testi sérelem esetén az utas által elszenvedett kár tekintetében nem eshet semmilyen pénzügyi korlátozás alá, még ha e korlátot törvényi, egyezményi vagy szerződés formában határozták is meg.

- b) A 2407/92/EGK rendelet 7. cikkében említett biztosítási kötelezettséget úgy kell értelmezni, hogy a közösségi légifuvarozónak a (2) bekezdésben meghatározott felelősség határáig kell biztosítva lennie, és ezen felül egy méltányos összeghatárig.

(2) 100 000 SDR ECU-ben kifejezett értékének megfelelő összegű kárig a közösségi légifuvarozó nem zárhatja ki vagy korlátozhatja saját felelősségét annak bizonyításával, hogy maga vagy képviselői megtették a szükséges intézkedéseket a kár elkerülése érdekében, vagy hogy nem volt lehetősége vagy lehetőségük ilyen intézkedéseket hozni.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseitől függetlenül, amennyiben a közösségi légifuvarozó bebizonyítja, hogy a kár a sérült vagy elhalálozott utas hibájából keletkezett, illetve hozzájárult ahhoz, úgy a fuvarozó a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően a felelősség alól teljes mértékben vagy részben mentesülhet.

4. cikk

Baleset alkalmával az utas halála vagy az utas által elszenvedett sérülés vagy egyéb testi sérelem esetén e rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon,

- a) hogy a légifuvarozó a kártérítés megfizetéséért egyedül felelős fél; és
- b) hogy korlátozza a közösségi légifuvarozó azon jogát, hogy hozzájárulást vagy kártérítést kérjen bármely más féltől a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően.

5. cikk

(1) A közösségi légitfuvarozó késedelem nélkül, de minden esetben legkésőbb a kártérítésre jogosult személy azonosítását követő 15 nap múlva olyan előleget fizet, amely az elszenvetett anyagi sérelemmel arányosan lehetővé teszi az azonnali szükségletek fedezését.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül az előleg összege halál esetén utasonként nem lehet kevesebb 15 000 SDR ECU-ben kifejezett értékénél.

(3) Az előleg kifizetése nem jelenti a felelősség elismerését, és levonható a közösségi légitfuvarozó felelőssége alapján később fizetett összegekből, de nem követelhető vissza, kivéve a 3. cikk (3) bekezdésében meghatározott esetekben, és olyan esetekben, amikor a későbbiek során bebizonyosodik, hogy az előlegben részesült személy hibájából ered a kár, vagy hozzájárult ahhoz, vagy e személy nem jogosult kártérítésre.

6. cikk

(1) A 3. és 5. cikk rendelkezéseinek szerepelniük kell a közösségi légitfuvarozó szállítási feltételeiben.

(2) A 3. és 5. cikk rendelkezéseire vonatkozóan kérésre megfelelő információt kell az utas részére nyújtani a közösségi légitfuvarozó képviselőin, utazási irodáiban, a jegy- és poggyászkezelő pultjainál és a jegyirodákban. A jegynek vagy annak megfelelő dokumentumnak tartalmaznia kell az egyszerűen és érthetően megfogalmazott előírások összefoglalását.

(3) A harmadik országban székhellyel rendelkező, a Közösségbe irányulóan, a Közösségből kiindulóan vagy a Közösségen belül működő és a 3. és 5. cikk rendelkezéseit nem alkalmazó légitfuvarozóknak erről egyértelműen és világosan tájékoztatniuk kell az utasokat a jegy vásárlásának időpontjában a fuvarozóknak a tagállam területén található képviselőin, utazási irodáiban és a jegy- és poggyászkezelő pultjainál. A légitfuvarozóknak az utasok rendelkezésére kell bocsátaniuk a feltételeiket tartalmazó nyomtatványt. Ha a jegyen vagy az azzal egyenértékű dokumentumon csak azt jelölik, hogy a felelősség korlátozott, az nem jelent megfelelő tájékoztatást.

7. cikk

Legkésőbb két évvel e rendelet hatályba lépése után, a Bizottság jelentést készít e rendelet alkalmazásáról, amely többek között figyelembe veszi a gazdasági fejlődést és a nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményeket. E jelentést ki lehet egészíteni az e rendelet felülvizsgálatára irányuló javaslattal.

8. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő év elteltével lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1997. október 9-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. DELVAUX-STEHRER